

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Galina Stratulat
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Emil Bîrca,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Emil Bîrca împotriva lui Igor Rîcov cu privire la încasarea datoriei, pagubei materiale și morale,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2013, prin care a fost admisă retragerea apelului declarat de către Rîcov Igor și încetată procedura în apel și împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Bîrca Emil și menținută hotărârea suplimentară a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 octombrie 2012, prin care au fost respinse pretențiile cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral în mărime de 30000 lei,

constată:

La 03 ianuarie 2013 Bîrca Emil a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rîcov Igor cu privire la încasarea datoriei, prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicată că la 09 august 2011 i-a împrumutat lui Rîcov Igor suma de 2000 euro, fiind stabilit termenul de rambursare pînă la data de 09 noiembrie 2011.

Indică că pârâtul nu i-a restituit în termen stabilit suma împrumutată, motiv pentru care s-a adresat cu prezenta acțiune, indicând totodată, că nerestituirea datoriei i-a cauzat prejudicii materiale și morale, pe care le estimează la suma de 30000 lei.

Solicită încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a datoriei în mărime de 2000 euro, a prejudiciului material și moral în mărime de 30000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 martie 2012 acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul lui Rîcov Igor în beneficiul lui Bîrca Emil datoria în suma echivalentă de 2000 euro.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 octombrie 2012 a fost încasat din contul lui Rîcov Igor taxa de stat în mărime de 900 lei.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 octombrie 2012 au fost respinse pretențiile cu privire la repararea prejudiciului material și moral în mărime de 30000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2013 a fost admisă retragerea apelului declarat de către Rîcov Igor, procedura în apel fiind încetată și menționat că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceluiași apelant cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2013 a fost respins apelul declarat de către Bîtca Emil și menținută hotărârea suplimentară a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 octombrie 2012.

În susținerea concluziilor sale instanțele s-au referit la faptul că Bîtca Emil, în susținerea pretențiilor cu privire la încasarea prejudiciului material nu a prezentat probe concludente și pertinente în sensul art. 118 CPC, totodată respingînd ca probe facturi, care confirmă procurarea unor materiale de construcție, însă care nu dovedesc că aceste materiale au fost procurate de reclamant, iar contractul de comodat, prezentat de ultimul, nu a fost confirmat cu nici o probă că a și achitat plata chiriei a camerei.

La 29 aprilie 2014 Bîtca Emil a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd a fi neîntemeiată și ilegală.

Menționează că în cadrul examinării pricinii în fond, la ședința de judecată din 26 octombrie 2012, la care a fost emisă hotărârea suplimentară a primei instanțe, nu a fost citat, dînsul fiind lipsit de dreptul de a prezenta probe și explicații.

Indică că intimatul prin nerambursarea datoriei îi cauzează prejudicii enorme, fiind lipsit de resurse financiare.

Invocă agravarea stării de sănătate ca urmare a nerambursării datoriei, însă consideră că lipsa adresărilor la medic și lipsa tratamentului în acest sens nu constituie temei de respingere a pretențiilor cu privire la compensarea prejudiciului material și moral, or, dînsul fiind în imposibilitate de a se adresa la medic din lipsa mijloacelor financiare.

Susține că nu poate fi reținut argumentul instanței de apel cu privire la respingerea pretențiilor de încasare a prejudiciului material și moral din lipsa probelor anexate la materialele cauzei, or, potrivit art. 118 alin. (5) CPC, instanța este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii.

La 29 aprilie 2013 Bîtca Emil a depus recurs și împotriva încheierii instanței de apel, prin care a fost admisă retragerea apelului declarat de către Rîcov Igor, solicitând admiterea acestuia cu casarea încheierii instanței de apel.

Susținînd în acest sens că fiind parte în proces i s-a lezat drepturile prevăzute de art. 56 CPC, or în ședința instanței de ape a exprimat dezacordul cu cererea lui Rîcov Igor cu privire la retragerea apelului, deoarece ultimul nu-i restituie datoria, însă folosindu-se de drepturile sale procesuale intenționat tergiversează executarea hotărîrii în vederea încasării datoriei.

Insistă că prin nerestituirea datoriei, intimatul îi provoacă prejudicii materiale enorme, dînsul fiind în imposibilitate de a-și utiliza propriile sursele financiare.

La data de 11 iunie 2013, Bîtca Emil, a depus cererea de recurs suplimentară, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, a hotărîrii suplimentare a primei instanțe din 26 octombrie 2012 cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului suplimentar a invocat că la 05 decembrie 2012 a depus apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea deciziei suplimentare din 26 octombrie 2012 și remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță, din motivul că hotărîrea suplimentară a fost emisă în lipsa sa, iar dînsul nefiind citat legal potrivit art. 105 CPC, astfel fiindu-i lezate drepturile sale procedurale prevăzute de art. 56 CPC, cît și nerespectat de prima instanță unul din principiile fundamentale ale dreptului procesual prevăzut de art. 26 CPC, contradictorialitatea și egalitatea părților în proces, însă instanța de apel a ignorat solicitările sale în vederea restituirii pricinii la rejudecare în prima instanță.

De asemenea invocă că i-a fost îngădit accesul liber la justiție prevăzut de art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prevede că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bîtca Emil nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Bîtca Emil asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bîtca Emil ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul lui Bîtca Emil se consideră inadmisibil.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Galina Stratulat

Tamara Chișca-Doneva